

Tiada kontrak bagi Britain jika balasannya adalah mencerca

19 MAR 1994

LAPORAN dan debat mengenai tindakan Malaysia menghentikan pemberian kontrak kepada syarikat-syarikat Britain mendedahkan satu tahap kejahilhan dan kecuaiannya yang menyedihkan di pihak akhbar dan tokoh-tokoh Britain.

Sejak dari mula lagi semua orang nampaknya tidak dapat membezakan di antara pinjaman dan geran. Pinjaman bagi empangan Pergau itu terus dimaksudkan sebagai geran.

Jika ia geran, jumlahnya yang meliputi lebih separuh daripada kos projek itu pasti akan menguntungkan rakyat Malaysia, bertentangan dengan apa yang dikatakan oleh media dan pegawai-pegawai Britain.

Pinjaman perlu dibayar balik dengan faedah, walau kecil sekalipun. Sebaliknya jika pinjaman itu tidak ditawarkan, projek itu mungkin ditawarkan kepada syarikat bukan Britain. Jepun menawarkan pinjaman mudah secara tahunan.

Negara-negara lain juga menawarkan geran atau pinjaman ketika mahu mendapatkan tawaran-tawaran projek.

Pinjaman bagi Pergau itu bertujuan membantu syarikat-syarikat Britain membuat keuntungan.

Jadi bantuan kewangan itu menguntungkan syarikat Britain. Malaysia tidak mendapat apa-apa selain daripada harga projek itu kurang sedikit. Bagaimana pula tawar-menawar untuk menjimatkan wang Kerajaan Malaysia disifatkan sebagai rasuah dan ia melampaui batasan.

Malaysia tidak bimbang mengenai rasa bersalah Britain berhubung penjualan senjata. Senjata ialah senjata, sama ada ia dihadiahkan, disubsidi, dibantu ataupun dijual dengan mendapat keuntungan yang besar, tujuannya ialah sama.

Jika anda rasa bersalah jangan langsung jual senjata. Tiada perniagaan lain di Barat yang bersifat kepura-puraan. Apabila senjata dijual program mengimbangi pembayaran balik jangka panjang ataupun syarat-syarat khas pembayaran balik ditawarkan oleh setiap

orang.

Dalam kes ini adalah jelas bahawa pinjaman itu adalah bagi empangan Pergau. Tidak pernah dibuktikan secara pasti bahawa pinjaman itu ialah bagi pembelian senjata. Tindakan mengaitkan pinjaman itu dengan pembelian senjata mempunyai tujuan politik dan bertujuan memalukan kerajaan Britain. Malaysia tidak bimbang dan tidak bertindak balas ataupun memberi komen.

Media Britain yang tidak senang hati dengan kesan pendedahan itu, mengalihkan tumpuan kepada Malaysia. Sudah tentu, kaum pribumi mengamalkan rasuah. Tentu sekali, kerana mereka tidak berbangsa British mahupun berkulit putih. Menuduh bahawa Perdana Menteri Malaysia menerima rasuah adalah perkara kedua. Beliau harus menerima dakwaan itu kerana sebuah akhbar

Britain kemudian memberi ulasan bahawa, semua ahli politik Asia menerima rasuah. Persoalannya: Mengapa British mendedak untuk merasuah orang yang mengamalkan 'rasuah'? Tidakkah mereka berasa bersalah, atau adakah mereka menyifatkan memberi sogokan bukan satu rasuah?

Dakwa terhadap Perdana Menteri Malaysia nyata tidak berasas. Wimpey menafikannya. Begitu juga pengarang Sunday Times yang berkata beliau telah disalahfahamkan.

Sebenarnya tiada tender bagi projek melebur aluminium. Tiada projek seperti itu. Hanya satu kajian kemungkinan yang dibantu oleh kerajaan Britain yang berharap akan mendapatkan projek itu bagi Wimpey. Projek itu tidak munasabah.

Mendakwa, yang tidak betul, bahawa Perdana Menteri Malaysia menerima rasuah mungkin merupakan sebahagian daripada kebebasan akhbar Britain. Tetapi Perdana Menteri Malaysia tidak semesti melayannya, Andrew Neil sendiripun menolak laporan mengenai hubungannya dengan Pamela Bordes.

Kebebasan akhbar ialah mengenai kebenaran, bukan berbohong untuk

apa jua tujuan. Akibat daripadanya yang menyebabkan kesusahan kepada orang lain nampak bagaikan dibenarkan oleh kerajaan dan rakyat Britain. Tidakkah ada rasa bersalah mengenai pembohongan yang nampaknya banyak berlaku dalam penjualan senjata? Jawapan 'standard' kepada rakyat Malaysia ialah media Britain bebas. "Pembohongan demi pembohongan" adalah bebas. Pembetulan tiada. Inilah dia demokrasi dan hak-hak kemanusiaan yang dilaungkan oleh Barat. Jika ini tidak menunjang kemerosotan moral, jadi apakah ini?

Menawarkan kontrak kepada Britain nampaknya mendedahkan Malaysia kepada penceraian dan fitnah. Mengapa dibenarkan syarikat-syarikat Britain mengaut keuntungan dari Malaysia jika inilah akibatnya? Jika kita akan dicerca, sekurang-kurangnya kita tidak harus membayar untuknya. Maka, timbulah keputusan untuk menghentikan pemberian kontrak kepada syarikat-syarikat Britain.

Dan Britain seharusnya gembira dengan keputusan itu. Tiada kontrak bermaksud tiada pinjaman mudah, tiada geran dan tiada amalan rasuah

oleh rakyat pribumi, kerana Britain menurut media Britain, memainkan peranan dalam membantu Malaysia menjadi kuasa utama ekonomi Asia Tenggara. Malaysia akan menyedari kelak akan tindakannya itu. Baru kemudian boleh berseorok apabila Idi Amin/Hitler/Mahathir datang semula dengan tawaran kontrak.

Tetapi sebaliknya kita mendengar lebih banyak ugutan dan pembohongan. Nampaknya mereka menakutkan Malaysia dengan laporan akhbar mereka (paper gunboats). Apa yang Malaysia boleh buat? Akhbar bebas adalah bebas bagi Britain. Ia bukan bebas bagi Malaysia. Sementara akhbar-akhbar Britain mudah didapati di Malaysia, akhbar-akhbar Malaysia pula tidak boleh didapati di Britain. Dan akhbar-akhbar Britain tidak menyiarkan pendapat Malaysia. Ini ialah hasil praktikal kebebasan akhbar ala Barat.

Bagi Malaysia, hasilnya mengikut acuan. Tiada kontrak kerana kebebasan akhbar Britain untuk berbohong.

DR MAHATHIR BIN MOHAMAD,
Kuala Lumpur.